Dosarul penal nr. 1-186/2026
1-26028044-09-1-06032026

S E N T I N Ț Ă
În Numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Natalia Foma,
Grefierul Marina Rotari

Cu participarea:
Procurorului Oxana Muntean
Avocatului Petru Railean

În prezența:
Inculpatului Dașina Nadejda
Partea vătămată *****

Interpretul Tatiana Fîrfa

examinînd în ședința de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală la învinuirea lui:

Dașina Nadejda *****, IDNP *****, născută la *****, cetățeancă a Republicii Moldova, originară și locuitoare a mun. *****, studii medii, fără persoane la întreținere, neangajată în câmpul muncii, pensionară, anterior nejudecată,

în săvârșirea infracțiuniunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal,
termenul de examinare a cauzei 06.03.2026 – 19.11.2026,
procedura de citare legal executată,
cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Dașina Nadejda, la data de 09.01.2026, în jurul orei 19.40, aflîndu-se în scara blocului locativ, situat pe *****, mun.Bălți, loc care conform art.131 din Codul penal se atribuie la loc public, care prin natura și destinația sa este accesibil și deschis publicului, acționînd cu intenții huliganice, încălcînd ordinea publică bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, ce asigură o ambianță liniștită în societate și siguranța cetățenilor, prin acțiuni exprimate în încălcarea normelor sociale și morale de comportament în societate, dîndu-și seama de caracterul şi gradul prejudiciabil al acţiunilor sale și fiind conştient de consecinţele ce pot surveni, conştientizînd că se află într-un loc public, urmare a unei certi verbale cu *****, a comis acțiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu obiecte adaptate pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii asupra persoanei, și anume: în timp ce partea vătămată *****, după ce a fost în ospeție la Dașina N., a ieșit în scara blocului pentru a pleca acasă, Dașina N. s-a apropiat de ea și a apucat-o de păr, la rîndul său, ***** întru stoparea acțiunilor învinuitei, tot a apucat-o de păr, însă Dașina N., manifestînd un comportament violent, avînd în mîină receptorul de la telefon, i-a aplicat cu el cîteva lovituri în regiunea feței și a nasului, cauzîndu-i părții vătămate conform raportului de expertiză judiciară nr.202610D0058 din 02.02.2026 leziuni corporale sub formă de: echimoze în jurul ambilor ochi, excoriații pe nas, echimoză masivă la nivelul piciorului stîng cu edem moderat al țesuților moi, care se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Leziunile corporale din regiunea feței puteau apărea și în urma lovirii cu un obiect dur de tip receptor de telefon staționar.

Astfel, prin acţiunile sale Dașina Nadejda *****, a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art.287 alin.(3) CP - Huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanelor, precum şi acţiunile care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, dacă au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrităţii corporale sau sănătăţii.

Examinînd materialele dosarului, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul şedinţei de judecată, instanţa de judecată conchide că, învinuirea adusă inculpatului Dașina Nadejda, este întemeiată, acțiunile acestuia corect au fost calificate de către acuzatorul de stat în temeiul art. 287 alin. (3) Cod penal, reieșind din următoarele considerente.

Inculpatul Dașina Nadejda, fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată, vina în săvârşirea infracţiunii incriminate nu o recunoaște și a declarat că, la data de 8 ianuarie 2026, cu câteva minute înainte de ora 23:00, Natalia a telefonat-o. Ea a întrebat-o ce s-a întâmplat, deoarece avea un glas trist. Ea i-a spus că îi este plictisitor și că va veni în ospeție la ea în ziua următoare, împreună cu nepotul ei și soțul ei. La data de 9 ianuarie 2026, în jurul orei 16:00, Natalia a venit în ospeție la ea împreună cu nepotul ei, Artiom. Ea a venit în ospeție, au stat la masă, au discutat și au consumat băuturi alcoolice. Totul era bine. Aproximativ la ora 19:00, Natalia l-a chemat pe nepotul ei din altă cameră, unde acesta se juca, și i-a spus să-și strângă lucrurile și să plece acasă. Băiatul a spus că nu vrea să plece acasă și că vrea să rămână aici. Ea a încercat să-l convingă că aici nu are unde să rămână. El era în pragul ușii, iar ea l-a apucat de haină, în urma căruia fapt acesta a căzut jos. El s-a ridicat și a plecat înapoi în cameră. Atunci Natalia a ieșit la balcon să fumeze. Dînsa a rămas lângă masă și se uita către balcon, fiind convinsă că vor pleca acasă. Atunci s-a deschis ușa și, brusc, Natalia a ieșit agresiv și cu cuvinte urâte, întrebând-o dacă vreau să-i iau copilul. Atunci ea a apucat-o de păr, iar dînsa a încercat să-i i-a mâinile de la ea. I-a spus să elibereze apartamentul său. Atunci a ieșit în antreu, însă copilul nu a ieșit în antreu, iar Natalia iarăși a apucat-o de păr. Ulterior, s-a dus la baie, iar Natalia a împins-o spre baie. Ea a intrat în baie. Când a ieșit din baie, Natalia nu mai era acolo, iar nepotul ei era prezent. A intrat în cameră și a văzut că nepotul Nataliei era la calculator. A observat că receptorul telefonului nu era acolo, iar copilul i-a spus că receptorul fusese luat de bunică. El i-a arătat unde era telefonul. A ieșit din apartament și era pe scara blocului. Scara blocului nu era iluminată. Ne-a coborât, iar ea îl ținea pe copil de mână. Când a ajuns la primul etaj, a auzit glasul Nataliei, care se plângea că și-a pierdut nepotul. Atunci ea i-a observat și a fugit repede în scara blocului, unde iarăși a apucat-o de păr, iar copilul a ieșit brusc afară. Natalia era într-o stare neadecvată și foarte agresivă. Ea a început să strige și să ceară ajutor. În acel moment a intrat vecinul său, Victor. Tot conflictul a durat aproximativ două minute. Când a ieșit afară din bloc, era multă lume și era prezentă poliția. Atunci un polițist s-a oprit și s-a întrebat de ce eu a furat copilul. Ea i-a răspuns că, în primul rând, acesta este nepotul ei și, în al doilea rând, copilul era afară și eu nu l-a luat. Natalia Guzic era în stare de ebrietate.

La întrebarea apărătorului:

Ea nu a aplicat lovituri părții vătămate cu receptorul de la telefon. Receptorul i l-a adus deja vecinul Victor. Pe toată durata conflictului, ea nu a observat careva vătămări la partea vătămată. Ulterior, a văzut că avea o zgârietură nu prea mare lângă nas. La început, ea nu a scris nicio plângere.

La întrebarea procurorului: Ea a primit vătămări, și anume a avut zgârieturi la mână. Ea nu a trecut raportul de expertiză, deoarece a crezut că este un conflict

intern și că nu este necesar să se adresez poliției. Ea nu înțelegea de ce polițistul a spus că a fost la noi și a bătut la ușă, deoarece așa ceva nu a fost.

La întrebarea părții vătămate: Telefonul părții vătămate a fost uitat de aceasta la ea acasă, pe balcon.

Pentru demonstrarea situaţiei fixate, instanţa de judecată îşi argumentează soluţia prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul procesului judiciar.

Declarațiile părții vătămate *****, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat sub jurământ instanței că, cu Daşina Nadejda se cunosc de mulți ani şi a avut relații bune. La data de 09.01.2026, aproximativ la ora 16:00, a mers în ospeție la Daşina Nadejda. A ajuns la ea și a sărbătorit, consumând băuturi alcoolice. Era împreună cu nepotul său, iar acesta nu dorea să plece acasă, motiv din care l-a scuturat puțin. Atunci, Daşina Nadejda i-a aplicat o lovitură și a început să se certe. Ulterior, a scos copilul în coridor, însă conflictul verbal continua. În momentul în care a ieșit în coridor, copilul nu mai era acolo. A început să strige și să îl caute, iar când a ieșit afară, un vecin de-al acesteia i-a spus să cheme poliția. A apelat poliția, iar în acel moment Daşina Nadejda a coborât cu nepotul său, ceea ce înseamnă că acesta se afla în apartamentul ei. A luat copilul, iar atunci Daşina Nadejda a tras-o de păr, iar ea, la rândul său, a tras-o de păr. Aceasta avea în mână receptorul unui telefon fix și a început să o lovească cu acesta în regiunea nasului, moment în care a simțit că îi curge sânge. Incidentul s-a produs în scara blocului, la primul etaj. Ulterior, a ieșit afară, iar poliția deja fusese chemată. În momentul în care s-au tras de păr și s-au aplicat lovituri, în afară de noi nu mai era nimeni prezent. De pe telefonul fix al lui Daşina Nadejda nu a efectuat apeluri, toate apelurile fiind efectuate de pe telefonul său personal. Nu a luat receptorul telefonului fix și nu cunosc ce s-a întâmplat ulterior cu acesta. Se afla în stare de ebrietate, însă își amintește tot ce s-a întâmplat. Anterior incidentului au avut unele conflicte minore cu Daşina Nadejda, însă doar de natură verbală. Din partea acesteia i-au fost aplicate nu mai puțin de trei lovituri.

Declarațiile martorului *****, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat sub jurământ instanței că, cu Daşina Nadejda se cunosc, aceasta fiind prietenă cu o rudă de-a sa. În perioada 06.01.2026 - 07.01.2026 a lăsat copilul său la bunica acestuia, *****. La data de 09.01.2026 trebuia să plece la serviciu, însă până la urmă nu a mai plecat. În aceeași seară a fost telefonată de o persoană necunoscută, care a întrebat-o unde se află copilul său și i-a comunicat că între ***** și Daşina Nadejda a avut loc o bătaie, iar copilul se află la poliție. I-a fost comunicată adresa și i s-a spus să se prezint la fața locului. S-a deplasat la domiciliul lui Daşina Nadejda. La fața locului se aflau ambulanța și poliția. ***** se afla în ambulanță, iar copilul său era lângă polițiști. A vrut să ia copilul, însă i s-a spus că trebuie să meargă la poliție și să scrie o explicație privind motivul pentru

care copilul său nu se afla cu ea. Ulterior, a mers cu toții la Inspectoratul de Poliție, unde a scris explicația solicitată. După aceasta, a luat copilul și a plecat acasă. În momentul în care a ajuns la fața locului, mama sa avea o rană în regiunea feței. Din câte cunoaște, Daşina Nadejda, atunci când trebuia să dea declarații, a plecat la domiciliul său și nu dorea să iasă afară. Din cele aflate de la persoanele care se aflau afară, cunosc că mama sa a fost lovită de către Dașina Nadejda.

Declarațiile martorului Talpă Nicolae, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat sub jurământ instanței că, cu Dașina Nadejda nu sunt rude, nici prieteni. Susține decalarțiile date la urmărirea penală. Activează în calitate de inspector al Plutonului nr. 4 al Companiei nr. 1 din cadrul Regimentului nr. 3 de Carabinieri „Dragoș Vodă" al Direcției Regionale „Nord" a Inspectoratului General de Carabinieri. La data de 09.01.2026, se afla în serviciu, în cadrul grupei operative, împreună cu colaboratorii de poliție. Aproximativ la ora 19:40, a parvenit informația precum că o persoană a fost agresată de către o altă persoană pe *****, mun. Bălți. Ajungând la fața locului, o doamnă care s-a prezentat drept ***** -a comunicat că s-a aflat în ospeție la cunoscuta sa, Dașina Nadejda. Potrivit declarațiilor acesteia, conflictul dintre ele a izbucnit din cauza nepoțelului său, care nu dorea să plece acasă. Conform celor relatate de *****, Dașina Nadejda nu i-a comunicat anterior că îl va lua pe minor la ea, însă i-a menționat că acesta poate rămâne în continuare la domiciliul său și că acest lucru nu ar constitui o problemă. ***** a declarat că s-a opus, motivând că este nepotul ei și că nu îl poate lăsa acolo, întrucât responsabilitatea pentru minor îi revine ei. În continuare, între cele două s-a iscat un conflict verbal. În timpul altercației, potrivit declarațiilor victimei, Dașina Nadejda ar fi apucat-o pe ***** de păr în interiorul apartamentului, fapt care a determinat-o pe aceasta să iasă în grabă afară. Ulterior, revenind și constatând că nepoțelul nu se afla cu ea, ***** a început să îl caute, iar în scara blocului le-a observat pe Dașina Nadejda și pe minor împreună. În momentul în care s-a apropiat de acestea, conflictul s-a reaprins. Conform celor constatate, Dașina Nadejda a apucat-o din nou de păr, după care i-a aplicat lovituri în regiunea feței cu receptorul unui telefon staționar. La fața locului, a observat că ***** prezenta echimoze în regiunea ochilor, iar în zona nasului se evidențiau pete de culoare roșu-brună, asemănătoare urmelor de sângerare. Ulterior, la fața locului s-a prezentat echipajul de ambulanță, iar medicul a preluat-o pe ***** pentru acordarea îngrijirilor medicale și stabilirea stării acesteia. Împreună cu colegul din cadrul poliției, s-a deplasat la apartamentul lui Dașina Nadejda pentru a clarifica circumstanțele cazului. Aceasta a refuzat să deschidă ușa, să ofere declarații și să comunice versiunea sa asupra celor întâmplate, precum și să fie testată cu aparatul Drager. Pe parcursul intervenției, ***** a fost receptivă la solicitările organelor de poliție, în timp ce Dașina Nadejda s-a încuiat în apartament și a refuzat categoric să coopereze sau să contribuie la elucidarea situației.

Declarațiile martorului *****, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat sub jurământ instanței că, cu Dașina Nadejda sunt vecini. La data de 09.01.2026, era întuneric. Doamna care este prezentă în sală (*****) plângea. S-a îmbrăcat și a ieșit afară să o ajute, deoarece aceasta i-a spus că și-a pierdut copilul. Coborând pe scări, a văzut-o pe vecina sa, Dașina Nadejda, coborând cu un copil de mână. Ajungând jos, a întrebat-o dacă este copilul ei. Ea repede a intrat în scara blocului, iar copilul a ieșit repede afară. Ușa s-a închis după ea și atunci a auzit gălăgie. A intrat în scara blocului și le-a despărțit pe Dașina Nadejda și Natalia Guzic. Ulterior, a găsit acolo un telefon.

La întrebarea apărătorului: Dașina Nadejda striga din scara blocului: „Ajutați-mă!”. Atunci le-a despărțit și s-a dus acasă. Receptorul telefonului l-a găsit jos, împreună cu cheile, în scara blocului. Partea vătămată, *****, nu a căzut jos. Receptorul și cheile le-a dus la Dașina Nadejda. Când a venit poliția, i le-a dus acesteia, deoarece a crezut că îi aparțin. Nu a observat dacă cineva a sunat de pe receptorul dat.

Constatarea existenţei infracţiunii, identificarea făptuitorului şi constatarea vinovăţiei, se mai atestă şi prin următoarele mijloace de probă, în particular:

- proces-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din 21.01.2026, conform căruia la data de 09.01.2026, orele 19:44 min., în adresa IP Bălți a parvenit apel ”112” referitor la faptul, că adresa mun. Bălți, str. Arbore 76 în scara blocului locativ a avut loc un conflict dintre două persoane cu aplicarea violenței fizice reciproce ce au dus la încălcarea a ordinii publice. În rezultatul căror acțiuni cet. ***** 1982 a.nașterii a fost diagnosticată cu fractura oaselor nazale. Concomitent în urma raportului de constatare medico-legală cu nr.202610P0014 din 17.01.2026 leziunile au fost calificate ca vătămare ușoară a integrității corporale (f.d.2);
- informație telefonică din 09.01.2026, ora 19: 24 min., parvenită în Unitate de Gardă prin intermediul operatorului ”112” de la cet. Dașina Nadejda, că pe str. ***** e conflict în familie (f.d.3);
- informație telefonică din 09.01.2026, ora 19: 44 min., parvenită în Unitate de Gardă prin intermediul operatorului ”112” de la cet. *****, că pe str. *****, cere ajutorul poliției (f.d.4);
- raportul din punctul traumatologic SM Bălți din 09.01.2026, ora 22:18 min., conform căruia cet. *****a fost diagnosticată cu fractura oaselor nazale, stare de ebrietate. Fabula cazului: a fost agresată pe str. Z. Arbore 76, de către persoană cunoscută (f.d.5);
- proces-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabel din 09.01.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume scara blocului de pe str. Z. Arbore 76 mun. Bălți

unde se observă la intrare o ușă din lemn de culoare albastră. În interior lângă scări se află două biciclete de culoare negru combinate cu alb. Pe ușa de intrare se observă câteva pete de culoare brună asemănătoare cu sânge (f.d.7-11);

- raport de constatare nr.202610P0014 din 17.01.2026, conform căruia la examinarea medico-legală a cet. ***** s-a constatat: echimoze în jurul ambilor ochi; excoriație pe nas; echimoza masivă la nivelul piciorului stâng cu edem moderat a țesuturilor moi, care condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale dau a sănătății (f.d.41-42);
- proces-verbal de ridicare cu planșa ilustrativă din 26.01.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia de la cet. Dașina Nadejda a fost ridicat un receptor de la telefonul staționar de model ”Panasonic” (f.d.67-69);
- proces-verbal de cercetare a obiectului din 26.01.2026, acțiunea procesuală în cadrul căreia a fost supus examinării un receptor de la telefonul staționar de model ,,Panasonic” – (recunoscut și anexat în calitate de corp delict la materialele cauzei penale prin ordonanță din 26.01.2026/ predat în camera de păstrare a IP Bălți prin ordonanță din 29.01.2026/Chitanță nr.026 din 29.01.2026) (f.d.70-72; 77);
- proces-verbal de confruntare din 28.01.2026, acțiunea procesuală efectuată cu participarea părții-vătămate ***** și bănuitei Dașina Nadejda. În cadrul confruntării la, la întrebarea către ***** dacă o cunoaște pe cet. Dașina Nadejda, de unde și în ce relații se află cu aceasta, a răspuns că o cunoaște de aproximativ 17 ani, fiind prietenă cu mama soacră, iar în prezent nu se află în niciun fel de relații. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă o cunoaște pe cet. *****, de unde și în ce relații se află cu aceasta, a răspuns că o cunoaște de mai mulți ani, aceasta fiind nora unei prietene de ale sale, și că nu se află în niciun fel de relații. La întrebarea către ***** dacă confirmă că la data de 09.01.2026 s-a aflat împreună cu nepotul său Artemii în ospeție la domiciliul lui Dașina Nadejda, amplasat pe *****, *****, unde a consumat băuturi alcoolice împreună, a răspuns afirmativ. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă este de acord cu cele declarate de către *****, a răspuns că este de acord. La întrebarea către ***** dacă, anterior izbucnirii conflictului, între aceasta și Dașina Nadejda a avut loc un conflict verbal și care a fost motivul acestuia, a răspuns că a existat un conflict verbal din cauza nepotului său Artemii, care dorea să mai rămână în ospeție, în timp ce ea insista să plece acasă. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă este de acord cu cele declarate, a răspuns că nu este de acord, precizând că între ele nu a avut loc niciun conflict

verbal, iar faptul că copilul nu dorea să plece acasă nu a generat conflict între ele. La întrebarea către ***** dacă menține declarația potrivit căreia Dașina Nadejda a apucat-o prima de păr, a răspuns afirmativ, precizând că prima dată a fost în coridorul apartamentului, după care a fost apucată din nou de păr în scara blocului locativ. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă este de acord cu cele declarate, a răspuns că nu este de acord, menționând că cet. ***** a apucat-o prima de păr în bucătăria apartamentului, iar ea doar a încercat să-i îndepărteze mâinile. La întrebarea către ***** de a indica locul exact unde s-au produs acțiunile violente, a răspuns că inițial în coridorul apartamentului, iar ulterior, când și-a căutat nepotul Artemii și a intrat în scara blocului, conflictul a reizbucnit, iar Dașina Nadejda a apucat-o din nou de păr și i-a aplicat aproximativ 6–7 lovituri cu receptorul telefonului staționar în regiunea nasului. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă este de acord cu cele declarate, a răspuns că nu este de acord, explicând că s-a apropiat de minorul Artemii pentru a verifica receptorul telefonului, pe care ulterior un vecin l-a adus, și că nu a aplicat nicio lovitură cu receptorul lui *****. La întrebarea către ***** dacă a fost observată de vecini aplicarea loviturilor sau conflictul în scara blocului locativ, a răspuns că cineva a observat conflictul, însă nu cunoaște identitatea persoanei și nici câte momente au fost observate. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă este de acord cu cele declarate, a răspuns că nu este de acord, menționând că nu a ieșit în scara blocului. La întrebarea către Dașina Nadejda dacă a observat vreo leziune, sânge sau vătămare la nivelul feței cet. ***** la intrarea sau plecarea acesteia din apartament, a răspuns că nu a observat careva leziuni sau vătămări, nici la venire, nici la plecare. La întrebarea către ***** dacă este de acord cu cele declarate de Dașina Nadejda, a răspuns că este parțial de acord, menționând că a venit în ospeție fără leziuni, însă la plecare, în scara blocului, Dașina Nadejda i-a aplicat lovituri cu receptorul telefonului staționar în regiunea nasului, iar sângele a curs atât în scara blocului, cât și în curtea blocului. La întrebarea bănuitei Dașina Nadejda către ***** privind locul unde se află urmele de sânge, Natalia a răspuns că urmele ar trebui să fie atât în scara blocului, cât și afară, întrucât sângerarea a fost abundentă (f.d.73-74);

- raport de expertiză judiciară nr.202610D0058 din 02.02.2026, conform căruia la examinarea medico-legală a cet. ***** s-a constatat: echimoze în jurul ambilor ochi; excoriație pe nas; echimoza masivă la nivelul piciorului stâng cu edem moderat a țesuturilor moi, care puteau apărea în urma acțiunii nu mai puțin de două ori al unui corp contondent,

posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale dau a sănătății. Totodată, leziunile corporale din regiune feței puteau apărea și în urma lovirii cu un obiect dur de tip receptor de telefon staționar. Apariția leziunilor corporale prin cădere de la înălțimea propriului corp se exclude (f.d.80-81);

În conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Dașina Nadejda de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Cu referire la compenența infracțiunii incriminate inculpatului în baza art. 287 Cod penal, instanța de judecată notează că, *obiectul juridic special* al infracțiunii de huliganism îl constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale, care asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni. Dispoziția alin. (1) al art. 287 Cod penal fiind alternativă, acțiunile de huliganism pot fi diverse: a) acțiuni care încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; b) acțiuni care încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice; c) încălcarea ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism; d) încălcarea ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Prin încălcare a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de

către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicirea activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Se consideră huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe acele acțiuni huliganice în procesul cărora au fost cauzate lovituri, bătăi sau alte acte de violență, ori vătămarea intenționată medie sau ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Se consideră huliganism însoțit de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o deosebită obrăznicie asemenea acțiuni huliganice care exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită, de exemplu, de batjocură față de victimă, încălcarea îndelungată și insistentă a ordinii publice, distrugerea și deteriorarea bunurilor, zădărnicirea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor sau a transportului public etc.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care a atins la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de alin. (1) al art. 287 Cod penal, vârsta de 16 ani, pentru infracțiunile prevăzute la alin. (2) și (3) ale art. 287 din Cod penal – vârsta de 14 ani.

Totodată, este de menționat faptul că se consideră huliganism agravat, prevăzut de alin. (3) al art. 287 Cod penal, săvârșirea acțiunilor huliganice prevăzute la alin. (1) sau (2) ale art. 287 Cod penal, însoțite de aplicarea sau încercarea aplicării armei de foc, a cuțitelor, boxurilor sau a altor arme albe, precum și a obiectelor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Aplicarea sau încercarea aplicării la săvârșirea huliganismului, a armei de foc, a diferitelor cuțite, a boxurilor sau armelor albe, precum și a altor obiecte, inclusiv a celor special adaptate pentru vătămarea integrității corporale, servește drept temei pentru calificarea infracțiunii în baza alin. (3) al art. 287 Cod penal nu numai în acele cazuri în care făptuitorul cu ajutorul obiectelor respective cauzează sau intenționează să cauzeze vătămarea integrității corporale sau a sănătății, dar și

atunci când utilizarea obiectelor menționate în procesul actelor huliganice creează un pericol real pentru viața și sănătatea oamenilor.

Drept obiecte special adaptate pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății pot fi considerate obiectele care au fost adaptate de către făptuitor anume pentru acest scop, din timp sau în timpul săvârșirii acțiunilor huliganice, precum și obiectele care, deși nu au fost supuse unei prelucrări preliminare, au fost special adaptate de făptuitor și se aflau la el cu același scop.

Conform sensului legii, la obiectele care servesc drept temei pentru calificarea acțiunilor huliganice în baza alin. (3) al art. 287 Cod penal se referă toate obiectele pe care le-a avut și le-a utilizat făptuitorul la săvârșirea acțiunilor huliganice, inclusiv acele care au fost ridicate la locul infracțiunii.

Așadar, reieșind din cele enunțate supra, instanța de judecată reține faptul că acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și că în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a prezentat suficiente probe pertinente și concludente, care demonstrează, în afara oricărui dubiu rezonabil, vinovăția lui Dașina Nadejda de săvârșirea infracțiunii incriminate, iar faptul că acesta nu și-a recunoscut vinovăția, reprezintă în sine o metodă de apărare a ultimului în vederea evitării răspunderii penale.

Nu poate fi reținut argumentul avocatului precum că, nu sunt întrunite elementele infracțiunii, or, pentru reținerea componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 Cod penal, este necesară stabilirea faptului că acțiunile făptuitorului au fost îndreptate și împotriva ordinii publice, depășind cadrul unui conflict exclusiv interpersonal, precum și identificarea modalității normative concrete prin care s-a realizat infracțiunea.

Instanța de judecată reține, de asemenea, că art. 287 alin. (1) din Codul penal incriminează, în mod alternativ, acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită. Prin urmare, încadrarea juridică a faptei în această modalitate normativă presupune constatarea unor circumstanțe obiective care justifică aprecierea caracterului deosebit al comportamentului, fără ca simpla încălcare a regulilor de conduită socială să fie suficientă pentru angajarea răspunderii penale.

Stabilind vinovăţia inculpatului Dașina Nadejda de săvîrşirea infracţiunii imputate, calificînd acţiunile acestuia, instanţa de judecată la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, va ţine cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Dașina Nadejda a fost găsit vinovat de săvîrşirea

infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Șarov Victor este calificată ca fiind gravă.

La stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică adrepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor

sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Dașina Nadejda urmează să fie stabilită în formă de închisoare.

Totodată, instanța de judecată constată că fapta reținută în sarcina inculpatului Dașina Nadejda se încadrează în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, individualizat prin huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care prin conținutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, comisă de două persoane și cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate instanţa consideră că pedeapsa lui Dașina Nadejda urmează să fie stabilită în formă de închisoare, ţinîndu-se cont de limitele şi categoria sancţiunii prevăzute de către legislator în art. 287 alin. (3) Cod penal, cu reducerea pedepsei cu o pătrime, și anume pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi

de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive nonprivative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Dașina Nadejda nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Dașina Nadejda, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 2 (doi) ani, și se explică

inculpatului Dașina Nadejda că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Dașina Nadejda restricţia prevăzută la lit. b) alin.(6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Dașina Nadejda să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 10) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

În conformitate cu prevederile art. 387 Cod de procedură penală o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazul cînd se dă o sentinţă de achitare, instanţa: 1) respinge acţiunea civilă dacă nu s-a constatat existenţa faptei incriminate sau fapta nu a fost săvîrşită de inculpat; 2) nu se pronunţă asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracţiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art. 35 al Codului penal. În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Potrivit art. 61 alin. (1) CPP, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privinţa căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracţiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanţa de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia. Acţiunea civilă se judecă de către instanţă în cadrul procesului penal dacă volumul prejudiciului este incontestabil.

Potrivit art. 219 Cod de procedură penală acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală

pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Prin cererea depusă prin intermediul cancelariei la data de 11.05.2026, Compania Națională de Asigurări în Medicină a depus o acțiune civilă prin care solicită încasarea din contul inculpatului Dașina Nadejda a prejudiciului material în sumă de 2972,84 lei, care constutie cheltuieli pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de programul unic părții vătămate *****.

Totodată, potrivit art. 220 alin. (1) – (3) CPP, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Norma art. 221 CPP, stabilește faptul că „acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului. În cererea de intentare a acţiunii civile se arată cauza penală în procedura căreia urmează să fie intentată acţiunea civilă, cine şi către cine intentează acţiunea, valoarea acţiunii şi cerinţa de despăgubire. Dacă este necesar, partea civilă își poate concretiza pretențiile. Procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă

indiferent de acordul autorității publice. Persoana care nu a intentat acţiunea civilă în cadrul procesului penal are dreptul de a intenta o asemenea acţiune în ordinea procedurii civile. Dacă acţiunea civilă intentată la instanţa civilă a fost respinsă, reclamantul nu are dreptul de a intenta aceeaşi acţiune în cadrul procesului penal. Dacă acţiunea civilă a fost respinsă în cadrul procesului penal, reclamantul nu are dreptul să intenteze aceeaşi acţiune în ordinea procedurii civile."

Conform art. 117 din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor. Probele obţinute cu încălcarea legii nu au putere de probaţiune şi nu pot fi puse de instanţă în temeiul hotărîrii.

Potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 130 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărîre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Potrivit art. 1998 alin. (1)-(2) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Conform art. 2022 alin. (1) din Codul civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Relevantă speței este și jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, se are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci şi repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit".

Astfel, instanța de judecată constată că, Direcția Teritorială Nord a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, a înaintat cerere privind intentarea acțiunii civile de recuperare a cheltuielilor pentru acordarea asistenței medicale în urma prejudiciului cauzat sănătății persoanei în cadrul cauzei penale și încasarea din contul incupatului Dașina Nadejda a prejudiciului material în sumă de 2972,84 lei, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – părții vătămate *****.

Potrivit art. 15 din Legea nr. 1585 din 27.02.1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistenţă medical Compania Naţională de Asigurări în Medicină şi agenţiile ei teritoriale (ramurale) sînt în drept să ceară persoanelor juridice sau fizice, responsabile pentru prejudiciul cauzat sănătăţii persoanei asigurate, recuperarea cheltuielilor pentru acordarea asistenţei medicale în volumul prevăzut de Programul unic.

Cu referire la normele procesuale citate anterior, instanța de judecată consideră că pretenția părții civile de încasare a cheltuielilor pentru acordarea asistenței medicale în urma prejudiciului cauzat sănătății persoanei în cadrul cauzei penale și încasarea din contul incupatului Dașina Nadejda a prejudiciului material în sumă de 2972,84 lei, cheltuieli suportate pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – părții vătămate Guzic Nadejda, sunt întemeiat și confirmate de către partea civilă, respectiv, instanța de judecată, reținînd faptul că inculpatul Dașina Nadejda este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, și anume provocându-i victimei suferințe fizice și vătămări corporale, urmare a căror acțiuni i-au fost acordate îngrijiri medicale de urgență și ulterior asistență medicală spitalicească, fapt recunoscut în cadrul ședinței de judecată. Mai mult, instanța de judecată constată că, costul servicilor medicale au fost suportate de către Compania Naţională de Asigurări în Medicină, fapt confimat de către copiile facturilor și a actelor confirmatorii.

Respectiv, instanța de judecată consideră necesar a dispune încasarea din contul inculpatului Dașina Nadejda în beneficiul Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină a prejudiciului material în sumă de 2972,84 lei, cheltuieli suportate

pentru acordarea asistenței medicale în volumul prevăzut de Programul unic – părții vătămate *****.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală din 26.01.2026, întocmită de către organul de urmărire penală reprezentat de către ofițerul de urmărire penală al SUP a IP Bălți, inspector Soluz Diana, s-a dispus de a recunoaște drept corp delict – un receptor de la telefonul staționar de model „Panasonic”.

Corpul delict - un receptor de la telefonul staționar de model „Panasonic”, urmează a fi restituit proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Potrivit art.143 alin. (1) pct.2) CPP, expertiza se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale când prin alte probe nu este posibil de stabilit adevărul pe caz.

Totodată, potrivit art. 100 alin. (2) CPP şi art. 6 par. 2 a Convenţiei, sarcina probaţiunii e pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de ”prezumţia nevinovăţiei”, stipulată la art. 8 CPP.

În acest sens instanța reține că, potrivit art. 227 alin. (1) CPP, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art.229 alin.(1) CPP, instanța reține că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

Dispozițiile art. 15 alin. (1) a Legii RM nr.1086 din 23.06.2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnicoştiinţifice şi medico-legale, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit căreia, expertiza judiciară se efectuează la ordonarea organului de urmărire penală, a procurorului, a organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţiile administrative, a instanţei judecătoreşti din oficiu sau la cererea părţilor, în conformitate cu

legislaţia de procedură penală, de procedură civilă, legislaţia cu privire la contravenţiile administrative şi cu prezenta lege.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, a fost dispusă efectuarea raportului de constatare nr. 202610P0014 din 17.01.2026, în sumă de 448 lei și a raportului de expertiză judiciară nr. 202610D0058 din 02.02.2026, în sumă de 320 lei, pentru care a fost achitată suma de 768 lei.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii, astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat. Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Asemenea, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Dașina Nadejda, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaşte vinovat Dașina Nadejda, de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal şi i se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Dașina Nadejda se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

În temeiul lit. b) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Dașina Nadejda se obligă să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Dașina Nadejda.

Se încasează de la Dașina Nadejda în beneficiul Companiei Naţionale de Asigurări în Medicină, prejudiciul material în mărime de 2972,84 (două mii nouă sute șaptezeci și doi lei și 84 bani) lei.

Corpul delict - un receptor de la telefonul staționar de model „Panasonic”, urmează a fi restituit proprietarului, după intrarea sentinței în vigoare.

Se încasează de la Dașina Nadejda, în contul statului cheltuieli judiciare în mărime de 768 (șapte sute șaizeci și opt) lei.

Se aplică în privința inculpatului Dașina Nadejda, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**